

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 97. Et ignorabant quid responderent. ei. v. 40.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

delis Dominus, Pater, Pastor, Prælati (qui enim curam non habet domesticorum, deterior est infideli,) ad nostram instructionem, ut in omni tempore, & semper sine intermissione curam habeamus de nobis commissis, ne quis pereat incuria nostra aut cadat: unde ad patrem ipse dixit *Pater quos dedisti mihi non perdidisti ex eis quemquam.* Talem sollicitudinem & curam habendo de eis: etiam si dormierint, excitarentur, vigilarent, conuerterentur, poenitentiam agerent, saluarentur.

O Bone Iesu quoties ego dormio, dum maximè vigilare deberem, quam parum mihi intendo; quam parum apprehendo pericula in quibus versor, & tu tam paterne me sustines, & suaviter supportas, & mei curam geris dum ego me ipsum negligo, excita me Domine à sopore meo. Tu scis infirmitatem meam: da ut ego agnoscam, & de viribus meis diffidens, in tua firmiter confidam misericordia, occasiones male agendi deuitem & iugiter ad orationem tuo exemplo recurram.

§. 96. *Erant enim oculi eorum grauari. v. 40.*

Non est opus inquirere, quare oculi Apostolorum fuerint grauari, obuia sunt causa. Homines erant, uti nos, & ingruente tempore naturæ necessario ad quietem, naturaliter ad quietem ferebantur, & in alieno periculo, parum percellerantur, uti & nos, & suum periculum non aduertebant, uti & nos sæpe non aduertimus, & cum illis à Domino suum periculum inculcabatur, non timebant tanti esse momenti; sed sperabant transiturum, ut innumera mala, quæ timemus, præterire experimur & lætamur. Ecce causas, ob quas oculi eorum erant grauari.

Domine Deus, ego in grauedine oculorum Apostolicorum video, tantquam in speculo, me quoque esse grauatam sæpe non solum quoad oculos, sed etiam quoad cor. sæpe rideo, quando deberem flere, sæpe fleo, cum deberem esse sereno oculo, & ima summis commuto. quid hic dicam? Apostolos video nescisse quid responderent pro se, potero ne esse scientior illis? Sane potero esse post illos, doctus iam per illos, nempe, hoc dico: Illumina Domine oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte peccati, negligentia, incuria, securitatis indiseretæ, qui die ac nocte non cessas vigilare super Israel, ne forte cum fatuis virginibus fortunæ bonæ tempus dormitando sinam præterlabi. Deus in adiutorium meum intende.

§. 97. *Et ignorabant quid responderent ei. v. 40.*

Experge facti aliquantulum & intuentes Christum Dominum, ignorabant quid responderent, tacendo, vel certe, quod semel opitis contingit, aliena

aliena ad quæstionem & rem & personam mullirabant in somno: sic homo sopitus affectibus vel vino vel amore vix unquam sibi præsens esse potest, ob ligaturam sensuum, vel diuagationem mentis, unde ignorat stupefactus quid agere vel loqui debeat. Væ autem sic ignorantibus! quid enim his accidet aliud, quam vt & ipsi ignorentur? non quidem per ignorantiam prauæ dispositionis in intellecta, sed in affectu, quam affectatam solent appellare in scholis. Si igitur Apostoli quia aliquantulum negligentes fuerunt in obsequendo Christi mandatis, ad eius beneuolam & humanam præsentiam, ita infantes facti, vt ne verbum quidem respondere potuerint, ita vox faucibus hæserit! quid ei poterimus respondere, quando Iudex est venturus cuncta strictè discussurus in valle Iosaphat, in extremo illo & tremendo iudicio quando Liber scriptus proferetur, in quo totum continetur, unde mundus iudicetur, & nil multum remanebit. Quid, inquam, peccatores tunc Respondebitis quando Iudex est venturus, non facie amica, sed in furore? quando manifestari oportet ante tribunal omnes, cunctis mortalibus adstantibus; quando tuba mirum sparget sonum per sepulchra regionum cogens omnes ante thronum, quando in lucerna cuiusque conscientia perscrutabitur, cogitata; gestus, actus, verba, sensusque ad trutinam examinabuntur! Quando venerit in sede Maiestatis suæ, stipatus caterua iustorum Iudicum, in dextera habens virgum virtutis & iustitiæ in sinistra gladium flammeum furoris sui & executionis æternæ; quando sententiam Excommunicationis æternæ & damnationis irreuocabilis expectabimus, quem tunc patronum rogabo, cum vix iustus sit securus. O terra! ô Cælum! ô Deus! quid hoc rerum erit! ô strictum Examen! ô Iudicium horribile, ô sententia! infallibilis tamen & æterna, verissimum est in deliciis beati erunt æternum, & damnati in tormentis versabuntur, frendebunt, ululabunt, quia vero Deus æternitas est, siue in terminabilis duratio, inuiolabilis & finem nesciens vita; ideo nec beati gaudiorum, nec damnati suppliciorum finem inuenient.

O Si semper istud vel sæpius versarem in mente! quam lenia, imò, quam nulla viderentur, & essent quæ patimur? quam suaues Dei causa suscepti labores; quam è contra horribile peccatum, quod Deo prius, idque æternum? quo feruore, quibus studijs impenderemus momentum illud, à quo pendet æternitas. Aperi igitur, aperi mentis nostræ oculos æterne Deus, & aciem corrobora, qua immensam illam seu felicem æternitatem, & iudicium penetremus, vt momentum hoc temporis, quo tua pietate nunc fruimur, sic viuamus, ut conducat ad æternitatem omnis gloriæ & felicitatis. Amen.